

TAINA SFÂNTULUI MASLU

Se tipărește cu binecuvântarea
Prea Sfințitului Părinte GALACTION
Episcopul Alexandriei și Teleormanului

Editura Cartea Ortodoxă Alexandria
2015

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE	3
TAINA SFÂNTULUI MASLU	5
ÎNVĂȚĂTURA SFÂNTULUI SIMEON AL TESALONICULUI, DESPRE TAINA SFÂNTULUI MASLU	19
TEOLOGIA SFÂNTULUI MASLU	37
ÎN LOC DE EPILOG	62
ADORMIREA UNUI SFÂNT	66
NOTĂ EXPLICATIVĂ.....	78

TAINA SFÂNTULUI MASLU

Maslul este Taina Sfântă a ungerii dreptcredincioșilor creștini cu untdelemnul sfințit de Preoții bisericii. În Taina aceasta, prin rugăciunile preoților și ungerea trupurilor bolnave cu untdelemn sfințit, se împărtășește bolnavilor ce-l primesc cu toată buna pregătire și credincioșie, Harul tămăduirii de bolile sufletești și trupești, adică: iertarea păcatelor, întărirea sufletului și vindecarea trupului, de va fi folositor.”

1. CE ÎNTREBUINȚĂRI A AVUT UNTDELEMNUL SFINȚIT, ÎN VECHIUL TESTAMENT? Sfânta Scriptură ne adeverește că untdelemnul pregătit s-a folosit pentru sfințiri în Biserica Vechiului Testament. Dumnezeu a vorbit lui Moise zicându-i: *„Să poruncești fiilor lui Israel să-ți aducă untdelemn curat pentru luminat, stors din măslina, ca să ardă sfeșnicul în toată vremea, în cortul adunării, în fața perdelei celei de dinaintea chivotului legii. Sfeșnicul îl va aprinde Aaron și fiii lui, de seara până dimineața, înaintea Domnului. Aceasta e lege veșnică pentru fiii lui Israel din neam în neam“* (Ieș. 27, 20-21). Mai apoi Domnul l-a învățat pe Moise cum să pregătească mirul sfințit zicându-i: *„Să iei din cele mai bune mirodenii: cinci sute sicli de smirnă aleasă; jumătate din aceasta,*

adică două sute cincizeci sicli de scorțișoară mirositoare; două sute cincizeci sicli trestie mirositoare; cinci sute sicli casie, după siclul sfânt, și untdelemn de măslina un hin și să faci din acestea mir pentru ungerea sfântă, mir alcătuit după meșteșugul făcătorilor de aromate; acesta va fi mirul pentru sfânta ungere“ (Ieș. 30, 22-25).

Acest untdelemn sfințit, amestecat și preparat cu felurite mirodenii, a servit ca mijloc de sfințire:

a) La aducerea jertfelor nesângeroase: *„Dacă cineva voiește să jertfească Domnului prinos de pâine, să aducă făină bună de grâu, să toarne peste ea untdelemn și să pună pe ea tămâie; apoi s-o aducă preoților, fiilor lui Aaron, iar unul din ei să ia o mână plină de făină, cu untdelemnul și cu toată tămâia și s-o ardă pe jertfelnic spre pomenire, ca jertfă, mireasmă plăcută Domnului. Iar rămășița din prinosul de pâine va fi a lui Aaron și a fiilor lui; aceasta e sfințenie mare din jertfele Domnului. Dacă însă vrei să aduci jertfa prinosului de pâine din aluaturi coapte în cuptor, să aduci pâini de făină bună de grâu, nedospite, frământate cu untdelemn, și turte nedospite, unse cu untdelemn. Dacă jertfa ta este prinos de pâine copt în tigaie, să fie de făină bună de grâu, frământată cu untdelemn și nedospită. Să-l rupi bucăți și să torni peste el untdelemn; acesta este prinos de pâine, adus Domnului. Dacă jertfa ta este prinos de pâine gătit în oală, să se facă de făină bună de grâu cu untdelemn. Prinosul Domnului, gătit așa, să se aducă și să se încredințeze preotului, iar acesta să-l ducă la jertfelnic. Apoi să ia preotul din jertfă o parte spre pomenire și s-o ardă pe jertfelnic, ca ardere, ca mireasmă*

plăcută Domnului; iar rămășițele prinosului de pâine vor fi pentru Aaron și fiii lui; acestea-s sfințenie mare din jertfele Domnului“ (Lev. 2, 1-10; Ieș. 29, 40; Num. 28, 12-13).

b) La Sfințirea obiectelor de slujbă. *“...cu mirul pentru sfânta ungere să ungi cortul adunării, chivotul legii și toate lucrurile din cort, masa și toate cele de pe ea, sfeșnicul și toate lucrurile lui, jertfelnicul tămâierii, jertfelnicul arderii de tot și toate lucrurile lui și baia și postamentul ei. Și să le sfințești pe acestea și va fi sfințenie mare; tot ce se va atinge de ele se va sfinți“ (Ieș. 30, 25-29; 40, 9-11).*

c) La sfințirea de arhieriei și preoți: *„Să îmbraci pe Aaron în sfintele veșminte și să-l ungi și să-l sfințești, ca să-mi fie preot. Să aduci și pe fiii lui, să-i îmbraci cu hitoane, și să-i ungi, cum ai uns pe tatăl lor, ca să-Mi fie preoți, și această ungere îi va sfinți preoți pentru totdeauna în neamul lor!“ (Ieș. 40, 13-15; Num. 35, 25).*

d) La ungerea de împărat, rege sau domnitor: *„Atunci, luând Samuel vasul cel cu untdelemn, a turnat pe capul lui Saul și l-a sărutat, zicând: „Iată Domnul te unge pe tine cârmuitor al moștenirii Sale; vei domni peste poporul Domnului și-l vei izbăvi din mâna vrăjmașilor celor dimprejurul lor...“. Apoi când a fost uns rege David: „Domnul a zis către Samuel:...“Cheamă pe Iesei și pe fiii lui la jertfă, și Eu îți voi arăta ce să faci și-Mi vei unge pe acela pe care îți voi spune Eu“... Și a luat Samuel cornul cu mir și l-a uns în mijlocul fraților lui, și a odihnit Duhul Domnului asupra lui David din ziua aceea“ (1 Împ. 10, 1...; 16, 3, 13; 2 Împ. 2, 4; 5, 3; 3 Împ. 1, 34, 39; 19, 16; 4 Împ. 9, 3; 11, 12).*

e) La ungerea de Prooroc. Glasul Domnului a fost către Ilie zicând: *„... pe Elisei, fiul lui Șafat din Abel-Mehola, să-l ungi prooroc în locul tău!”* (3 Împ. 19, 16).

În Biserica Noului Testament untdelemnul, prin sfințire și rugăciuni, a dobândit putere vindecătoare asupra sufletelor și a trupurilor.

2. CARE ESTE ORIGINEA SFÂNTULUI MASLU? Sfântul Maslu, ca și celelalte Taine, s-a așezat de Mântuitorul și a fost practicat de Sfinții Apostoli. Aceasta reiese din cuvintele Dumnezeieștii Scripturi, care ne istorisește așa: *„Atunci a chemat Iisus pe cei doisprezece și a început a-i trimite doi câte doi, dându-le putere asupra duhurilor necurate... Ieșind ei – Apostolii – au propovăduit tuturor, ca să se pocăiască. Scoteau afară mulți demoni (din oamenii îndrăciți) și ungeau pe mulți bolnavi cu untdelemn și-i vindecau”,* pe mulți îi făceau sănătoși (Mc. 6, 7, 13).

Din cuvintele acestea reiese clar că însănătoșirea multor bolnavi prin ungerea cu untdelemn, s-a făcut de Sfinții Apostoli în al doilea an al vieții publice a Mântuitorului, cam pe la jumătatea activității Sale Mesianice. Cei 12 Apostoli trimiși de Domnul, au avut misiunea de la El să ungă cu untdelemn pe mulți bolnavi și să-i însănătoșească. De aici vedem că Apostolii au folosit untdelemnul în ungerea multor bolnavi, pe care i-au însănătoșit. Iată materia untdelemnului folosit la Sfântul Maslu, întrebuițat de Sfinții Apostoli în vremea activității publice a Mântuitorului. De aici vedem că untdelemnul e un element întrebuițat și pe vremea Mântuitorului și nu poate lipsi de la această Taină Sfântă.

3. DE CÂND A ÎNCEPUT SĂ SE PRACTICE ACEASTĂ TAINĂ? Sfântul Apostol Iacob, autorul epistolei care îi poartă numele, privitor la practicarea Sfântului Maslu, în vremea Sfinților Apostoli, zice așa: „*Este cineva bolnav între voi? Să cheme Preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav. Domnul îl va ridica pe el. Și de va fi făcut păcate, se vor ierta lui*“ (Iac. 5, 14–15). De aici reiese clar, că Maslul nu e numai o simplă ungere închipuitoare, simbolică; ci este o Taină Sfântă, lucrătoare. Întreabă vreun nelămurit în credință de ce? Pentru că zice:

- a) Să cheme Preoții Bisericii, săvârșitorii ei.
- b) S-o facă în Numele Domnului, dându-ne a înțelege, că: e în Numele Prea Sfintei Treimi.
- c) Că e împreună cu rugăciunile Preoților.
- d) Că aduce: „mântuire“, „vindecare sau însănătoșire“ și „iertare păcatelor“.

4. CINE SUNT SĂVÂRȘITORII TAINEI SFÂNTULUI MASLU? Sunt Preoții. „*Să cheme* – zice Apostolul – *Preoții Bisericii*“ (Iac. 5, 14). Slujba Sfântului Maslu se face de obicei cu: 7, 5, 3 ori și cu doi preoți. Când nu se găsesc, se îngăduie să se facă și cu un preot (Vezi can. 12 Cart. subînsemnarea lui în Pidalion, filele 322 și 323; Og. D. o.c. Vol. 1, p. 148; Dogm. I. Mihălcescu, 252).

5. CARE ESTE MATERIA ACESTEI TAINE? Materia acestei taine este untdelemnul curat. El se sfințește prin rostirea rugăciunii pentru sfințirea untdelemnului de fie-

care din Preoți până se împlinește de 7 ori. La fiecare sfințire binecuvintează untdelemnul dimpreună cu preotul sfințitor și ceilalți preoți. Cu acesta unge preoții pe bolnavi.

6. CARE ESTE FORMA TAINEI SFÂNTULUI MASLU? Forma Tainei Sfântului Maslu este rostirea rugăciunii acesteia însoțită de ungerea bolnavilor, astfel: *„Părinte Sfinte, Doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și din moarte să izbăvească, tămăduiește pe robul Tău (N.) de toată nepuțința trupească și sufletească ce l-a cuprins și fă-l să vieze cu Darul Hristosului Tău. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria... Că Tu ești Izvorul tămăduirilor și Dumnezeul nostru și Ție Slavă îți înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău, împreună și Prea Sfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh... Amin“*. Atunci Preotul rostitor, unge pe bolnavi cu untdelemnul sfințit în chipul Crucii la: frunte, nări, gură, urechi, piept și mâini pe ambele părți.

7. UNDE SE FACE SFÂNTUL MASLU? Sfântul Maslu se face în sfânta biserică, în: săptămâna Patimilor: marți, miercuri, joi și alte ori, la felurite trebuințe. Se face și prin case la bolnavi. Maslul săvârșit în sfânta biserică se numește Maslu obștesc; iar cel săvârșit prin case se numește Maslu particular.

8. CE SEMNIFICĂ NUMĂRUL ȘAPTE INCLUS ÎN SLUJBA SFÂNTULUI MASLU? Numărul șapte este simbolul sfințeniei:

a) Sfântul Maslu este a șaptea Taină Sfântă a Bisericii.

b) În vremea slujirii Sfântului Maslu, se aprind șapte lumânări, care preînchipuiesc cei 7 Îngeri mari care stau înaintea Tronului Dumnezeu, adică Sfinții Arhangheli: Mihail, Gavriil, Uriil, Rafail, Salatiil, Gudiil, Varahiil (Ps. 103, 4; Zah. 6, 5; Evr. 1, 7, 14).

c) După vechea predanie a Bisericii, la Sfântul Maslu se aduc și slujesc șapte Preoți (când sunt), preînchipuind cele șapte Daruri ale Duhului Sfânt, enumerate de marele Prooroc Isaia: „*Se va odihni peste El Duhul lui Dumnezeu, duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duhul sfatului și al tăriei, duhul cunoștinței și al buneii-credințe. Și-L va umple pe El duhul temerii de Dumnezeu*“ (Is. 11, 23). Acest simbolic număr de 7 îl întâlnim în mai multe locuri ale Dumnezeuieștii Scripturi a Vechiului Testament, din care se vede izvorând mila și faptele mari ale îndurării lui Dumnezeu. Astfel: șapte au fost Preoții care au sunat în trâmbițe asupra cetății Ierihonului. De 7 ori au înconjurat cetatea Ierihonului, când au cucerit-o Israelii la intrarea lor în pământul Făgăduinței (Is. Navi 6, 13-16). De șapte ori s-a rugat Sfântul Prooroc Ilie pe muntele Carmelului, până ce Dumnezeu S-a milostivit și a dat ploaie pământului ars de secetă (3 Împ. 18, 42-45). De șapte ori s-a plecat Sfântul Prooroc Elisei peste copilul mort al Somantenei pe care l-a înviat (4 Împ. 4, 32-35).

d) De șapte ori se citește rugăciunea sfințitoare undelemnului.

e) De câte șapte ori binecuvintează Preoții undelemnul la sfințire.

f) Se citesc din Apostol șapte pericope: (Iac. 5, 10-16); (Rom. 15, 1-7); (1 Cor. 12, 27-31; 3, 1-8); (2 Cor. 6, 16-18; 7, 1); (2 Cor. 1, 8-11); (Gal. 5, 22-26; 6, 1-2); (1 Tes. 5, 14-23).

g) Se citesc șapte pericope din Dumnezeiasca Evanghelie: (Lc. 10, 25-37); (Lc. 19, 1-10); (Mt. 10, 1-8); (Mt. 8, 14-23); (Mt. 25, 1-13); (Mt. 15, 21-28); (Mt. 9, 9-13).

h) După citirea fiecărei Dumnezeiești Evanghelii se rostește câte o ectenie, adică 7 ectenii.

i) Așijderea se citește câte o rugăciune sau molitvă pentru iertarea păcatelor, izbăvirea de boală și însănătoșirea bolnavilor.

j) Bolnavii și ceilalți primitori ai Tainei, se ung în Semnul Crucii de 7 ori cu untdelemnul sfințit, la organele simțurilor, ca Dumnezeu cu nevăzuta Sa mână să însemneze prin Harul Său Dumnezeiesc simțurile bolnavilor, pecetluindu-le și să facă: nestrăbătută și neapropiată intrarea tuturor puterilor potrivnice. Toate acestea au puterea și scopul de a trezi, multiplica, lumina și întări puterea bolnavilor, împărțându-le, după felul credințioșiei lor, Harul Duhului Sfânt, care tămăduiește amarele dureri, izbăvește trupul de boli (cât îi este de folos) și ușurează sufletul de păcate. Ungerea aceasta de 7 ori, mai însemnează, după unii și chemarea în rugăciuni ale celor șapte Daruri ale Duhului Sfânt asupra bolnavilor, pentru ușurarea și vindecarea lor trupească și sufletească.

Tot șirul rugăciunilor și lucrărilor acestora de câte șapte ori, zguduie sufletul, mișcă inima, aprind credința și pregătesc bolnavii pentru primirea Harului revărsător, ușurător, vindecător și mântuitor.